

Gunnar Lundström

var en vanlig grabb, känd i sin norrländska hemsocken som nöjeslysten, ofta invecklad i slagsmål och vad språket beträffar slängd i svordomar. Men så mötte han Gud, och 1932 kom han in på den kristna folkhögskolan Hagaberg. Han berättade för en kamrat, att han bad Gud visa honom hans kallelse och att han hade funderingar på att bli missionär i Etiopien.

När Mussolinis Italien år 1935 angrep Etiopien, utrustades i Sverige en ambulans som hjälp åt etiopiska sårade. Då Röda korset offentliggjorde ett upprop för rekrytering av personal, anmälde sig Gunnar omedelbart. Under ledning av läkaren Fride Hylander skickades ambulansen iväg, och Gunnar var en av sjukvårdarna. Ambulanspersonalen fick mycket att göra under svåra strapatser. I slutet av december skrev Gunnar i sin dagbok: "Måtte Gud påminna dem därhemma att bedja ... Vi hoppas i dag slippa italienska flygare." Kort efteråt satt han efter en fullgjord 60-milafärd på dåliga vägar i lastbilen och läste sin Bibel. Italienskt flyg var plötsligt i luften ovanför och fällde bomber. Ett bombsplitter slet bort Gunnars underkäke. Doktor Hylander fann honom svårt blödande. Han kunde givetvis inte tala, men skrev i sanden: "Gud är min frälsning." När detta hände var han 22 år.

Man försökte att på ett lastbilsflak föra honom till sjukhus. Ibland skrev han några ord på en papperslapp. Bland annat: "Jag är mycket slut, låt oss stanna här en stund ... Om jag inte klarar upp detta, så sörj ej, jag har Jesu löfte att få komma hem ... Välkommen efter ... Jag tackar Gud för att jag fick bli den utvalde denna gång, ty Gud är min frälsning."

På Nägeli koptiska kyrkogård i Etiopien fick han sin viloplats. I hans hemby Glommerträsk är en minnessten rest. De anhöriga var erbjudna kostnaden för hemforsling av hans stoft men bad att dessa pengar i stället skulle användas för de av kriget i Etiopien drabbade.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - VANLIGA VARDAGSMÄNNISKOR)